

hedsrådet skal udøves i det nuværende eller det tidligere bopælsogn.

For det andet er der en begrænsning af personoplysninger. Det kan vi som udgangspunkt også støtte, men det skal dog fremgå klart og tydeligt, hvem der forvalter skatteborgernes penge. Interesserede skal have let adgang til oplysninger om, hvem der er medlemmer af menighedsrådet, samt hvem der varetager en række enkeltmandsposter. Vi opfordrer for så vidt kun til, at listen over tillidsposter omfattet af lovforslaget er udtømmende.

For det tredje kan ministeren fastsætte bestemmelser for frister for indberetning og indtastning af kandidater til menighedsrådene. Det er vi også positivt stemt over for, men igen er det vigtigt af hensyn til offentligheden, at menighedsrådsfortegnelsen indeholder en fuldstændig fortegnelse over samtlige valgte medlemmer af landets menighedsråd ved funktionsperiodens start.

Vi har på baggrund af hørings svarene og lovforslagets nuværende udformning som udgangspunktet ikke noget at indvende imod forslaget. Vi vil i forbindelse med udvalgsarbejdet stille enkelte opklarende spørgsmål, men Socialdemokratiet er umiddelbart positivt indstillet over for lovforslaget.

Kl. 15.40

Da den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, ikke kan være til stede, skal jeg sige, at også De Radikale er umiddelbart positivt indstillet over for lovforslaget, men også vil stille spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Jesper Langballe (DF):

Vi bevæger os i og for sig i småtingsafdelingen, men vi bevæger os alligevel tæt ved rammen om nogle grundlæggende forhold mellem den enkelte og kirken, og derfor følgende principielle advarselsglimt:

I Danmark har vi ikke virksomhedskirker eller institutionskirker på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen. Vi har heller ikke foræningskirker, der er sociale fællesskaber, som vi skifter ud efter vores smag for samvær og aktiviteter. I Danmark har vi sognekirker. Kirken er knyttet til stedet, hvor vi bor, til sognet, den ældste administrative enhed i landet, og sognet er jo netop det sted, hvor folk søger den samme kirke.

Den danske folkekirke er slet og ret det danske folk af barnedøbte, og den lokale menighed er ikke en from forening af ligesindede, der har

fundet sammen, men alle sognets barnedøbte. *Stedet* er kriteriet, landet, sognet, det givne og ikke det selvvalgte.

Men kirken er først og sidst den forkyndelse, som lyder i kirken, og som sætter den enkelte på sit sted med det ansvar, der følger af det. Derfor var loven om sognebåndsløsning en såre betydningsfuld del af den grundtvigske frihedslovgivning, som rådede bod på et paradoksproblem. Ingen kirkegænger skal på grund af sognetilhørsforholdet være tvunget til at høre en forkyndelse, som er ham eller hende fremmed og imod.

Forkyndelsesfrihed omfatter ikke bare præsten, men også kirkegænger. Derfor kan ethvert medlem af folkekirken løse sognebånd til en præst, hvis forkyndelse han selv opbygges af. Det må imidlertid aldrig betyde, at kirken alligevel bliver gjort til en tilvalgs- og fravalgskirke, og derfor er det helt afgørende, at det er præsten og ikke sognet, man løser sognebånd til.

At forkyndelsen sine steder er afløst af sociale aktiviteter, et kunstigt komme hinanden ved fællesskab som det ene fornødne, skal ikke røkke ved dette grundprincip. Uden den luthersk-evangeliske forkyndelse er kirken en krop uden sjæl, uden sognet er den en sjæl uden krop, og lovforslaget her bygger netop på dette forhold.

Det har indimellem vakt irritation, at et menighedsrådsmedlem, der flytter fra ét sogn til et andet inden for samme pastorat, ikke kunne fortsætte sit menighedsrådsarbejde i det oprindelige bopælsogn, fordi han eller hun ikke kunne løse sognebånd, for forkyndelsen var jo den samme i de to sogne. Han eller hun manglede altså en ret, som den, der vil løse sognebånd til et helt andet pastorat, har.

Det er fornuftigt nok at råde bod på dette lille irritationsmoment, men denne justering må under ingen omstændigheder føre til, at grundprincippet fraviges. Sognebåndsløsningen skal sikre mod tvang til at høre en forkyndelse, der er én imod, den skal ikke omdanne sognekirken til en social tilvalgskirke.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Hvis der stadig fandtes tiører i det danske møntsystem, tror jeg, jeg ville have givet hr. Jesper Langballe en tiøre for en meget stor tale om et forholdsvis beskedent forslag. Så kunne man selvfølgelig sige, at jeg kunne give hr. Jesper Langballe en femogtyveøre, men det er måske alligevel at overdrive. Det var i hvert fald interessant at lytte til.